
2

Startersregeling WW

Aan de orde is de behandeling van:

- **het verslag van een algemeen overleg met de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid over de startersregeling in de WW (31311, nr. 63).**

De beraadslaging wordt geopend.

De heer **Ulenbelt** (SP):

Voorzitter. Het is eigenlijk te gek dat we er nu nog over moeten praten. Veel mensen die vanuit de WW zelfstandige wilden worden, zijn ernstig gedupeerd door foute voorlichting van het UWV. Er is volgens goed Haags gebruik een commissie voor ingesteld. Daarna waren er weer twijfels over deze commissie. Volgens slecht Haags gebruik wordt er vervolgens weer een commissie ingesteld. Daar ontstaan nu ook weer problemen mee. Die problemen wil ik met een drietal moties proberen op te lossen.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende dat de regering een onafhankelijke commissie heeft ingesteld onder leiding van prof. mr. Asscher-Vonk waarbij gedupeerden die zijn afgewezen door de commissie-Vreeman in bezwaar kunnen gaan;

overwegende dat de dossiers waarbij gedupeerden beroep of hoger beroep hadden aangetekend en die door de rechtbank of de Centrale Raad van Beroep zijn aangehouden in verband met een ambtshalve herbeoordeling door de commissie-Vreeman, thans weer (kunnen) worden terugverwezen naar de rechtbank of de Centrale Raad van Beroep;

overwegende dat het mede met het oog op het voorkomen van rechtsongelijkheid van groot belang is dat in alle gevallen van bezwaar dezelfde uitgangspunten en toetsingsgronden worden toegepast;

verzoekt de regering, ervoor zorg te dragen dat alle gedupeerden die door de commissie-Vreeman negatief zijn beoordeeld desgewenst bij de commissie-Asscher-Vonk in bezwaar kunnen gaan, en een verzoek daartoe bij alle direct betrokken instanties neer te leggen,

en gaat over tot de orde van de dag.

De voorzitter:

Deze motie is voorgesteld door de leden Ulenbelt en Vermeij. Naar mij blijkt, wordt de indiening ervan voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 70 (32500-XV).

De heer **Ulenbelt** (SP):

Ik heb nog een korte toelichting op de motie. Rechtbanken gaan verschillend om met de instelling van de commissie-Asscher-Vonk. Met deze motie probeer ik daar een oplossing voor te vinden.

Ik heb nog twee korte moties.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

verzoekt de regering om het UWV ertoe te bewegen om gedupeerden die door de commissie-Vreeman negatief zijn beoordeeld te wijzen op het bestaan van de commissie-Asscher-Vonk en uitleg te geven over de te volgen bezwaarprocedure,

en gaat over tot de orde van de dag.

De voorzitter:

Deze motie is voorgesteld door de leden Ulenbelt en Vermeij. Naar mij blijkt, wordt de indiening ervan voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 71 (32500-XV).

Mijnheer Ulenbelt, u stond al te popelen om uw volgende motie in te dienen.

De heer **Ulenbelt** (SP):

Voorzitter. Ik word altijd zenuwachtig van het knipperende lampje.

De voorzitter:

Ik snap wat u bedoelt.

De heer **Ulenbelt** (SP):

Mijn laatste motie.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

verzoekt de regering om de Kamer voor 1 juni a.s. te rapporteren over de voortgang en de resultaten van de commissie-Asscher-Vonk,

en gaat over tot de orde van de dag.

De voorzitter:

Deze motie is voorgesteld door de leden Ulenbelt en Vermeij. Naar mij blijkt, wordt de indiening ervan voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 72 (32500-XV).

De heer **Van den Besselaar** (PVV):

Voorzitter. Naar aanleiding van het AO over de startersregeling WW wil ik twee moties indienen. De eerste heeft betrekking op de zogenaamde regeling op basis van urenverrekening, en dan met name op de onredelijke situatie

Van den Besselaar

dat een eenmaal gekort bedrag in de daaropvolgende weken doorwerkt in de verrekening van de uren.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

constaterende dat naast de startersregeling WW de mogelijkheid bestaat om op basis van urenverrekening een bedrijf te starten vanuit de WW;

constaterende dat bij de regeling op basis van urenverrekening een eenmaal gekort aantal uren als gevolg van een opdracht definitief doorwerkt in de verrekening van de uren in de daaropvolgende weken;

constaterende dat dit ertoe kan leiden dat bij schommelingen in het wekelijkse aantal uren opdracht de starter uitkering en inkomsten mist;

overwegende dat dit voor de starter aanleiding kan zijn om kortdurende opdrachten, waarmee vele directe en indirecte uren gemoeid zijn, niet in een vroeg stadium te accepteren, waardoor wellicht langer dan nodig gebruik wordt gemaakt van de uitkering;

verzoekt de regering, te onderzoeken in welke mate de gesignaleerde knelpunten zich voordoen en hoe deze kunnen worden opgelost,

en gaat over tot de orde van de dag.

De voorzitter:

Deze motie is voorgesteld door het lid Van den Besselaar. Naar mij blijkt, wordt de indiening ervan voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 73 (32500-XV).

De heer Van den Besselaar (PVV):

Mijn tweede motie heeft betrekking op de startersregeling zoals deze sedert 1 juli 2006 bestaat. Nu iedereen aan deze regeling is gewend en de voorlichting over deze regeling goed vorm heeft gekregen, heeft de PVV-fractie geen behoefte aan een wijziging van deze regeling. Daarom dien ik de volgende motie in.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

constaterende dat onbekendheid in het verleden met de startersregeling WW en daardoor onvoldoende en soms onjuiste voorlichting over deze regeling hebben geleid tot problemen met de inkomstenverrekening;

constaterende dat adequate voorlichting bij het UWV inmiddels voorhanden is en dat door het aanstellen van gespecialiseerde werkcoaches betrokkenen beter worden geïnformeerd;

constaterende dat bij een forfaitaire regeling degene die de uitkering echt nodig heeft, wordt gekort op de WW en degene die de uitkering niet nodig heeft, wordt beloond en langer dan nodig gebruikmaakt van de uitkering;

verzoekt de regering, de startersregeling WW in haar huidige hoedanigheid te handhaven en niet te doen vervangen door een forfaitaire regeling,

en gaat over tot de orde van de dag.

De voorzitter:

Deze motie is voorgesteld door het lid Van den Besselaar. Naar mij blijkt, wordt de indiening ervan voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 74 (32500-XV).

De heer Ulenbelt (SP):

Dit onderwerp is inderdaad onderdeel geweest van het algemeen overleg. Mijn fractie wil deze moties steunen. Over het andere onderwerp zegt de heer Van den Besselaar echter niets. Hoe staat hij daarin? Wat is zijn oordeel over de moties die ik inmiddels heb ingediend? Vindt hij dat dit probleem ook moet worden opgelost?

De heer Van den Besselaar (PVV):

Ik ben het met de heer Ulenbelt eens dat dit probleem uit de wereld moet worden geholpen. Ik zal zijn moties ondersteunen.

De heer Van Hijum (CDA):

Ik heb een vraag over de laatste motie. Over dat onderwerp hebben wij ook tijdens het algemeen overleg gedebatteerd. Waarom sluit de fractie van de PVV deze discussie nu al af? Wij hebben immers een discussie gevoerd over de alternatieven die door de minister in beeld gebracht zouden worden en die ons in staat zouden stellen om aan het einde van de discussie een goed oordeel te vellen. Komt de conclusie niet iets te snel?

De heer Van den Besselaar (PVV):

De alternatieven die eerder door de minister zijn genoemd, zijn wat ons betreft geen alternatieven. Zij maken de regeling eerder slechter dan beter. Het werkveld gehoord hebbende, trekken wij de conclusie dat de huidige regeling goed functioneert en dat men er goed mee overweg kan. Waarom zou je iets wat goed is, nu gaan veranderen? Het bespaart de minister een hoop werk om dat niet te doen.

De heer Van Hijum (CDA):

Ik ontzeg collega Van den Besselaar het recht niet om nu al zijn conclusies te trekken. Ik had het alleen plezieriger gevonden als wij elkaar in de gelegenheid hadden gesteld om de route te volgen die wij tijdens het algemeen overleg hebben besproken, namelijk dat de minister de Kamer een aantal alternatieven voorlegt en dat zij daarover dan een oordeel uitspreekt.

De heer Van den Besselaar (PVV):

Ik zal nog even kort reageren. Ik houd van voortvarende handhaven van zaken die goed zijn voortvarende oplevert, dan doen wij dat.

Vermeij

Mevrouw **Vermeij** (PvdA):

Voorzitter. Wij debatteren voor de elfde keer over de startersregeling WW en dat kan zo vlak na carnaval geen toeval zijn. Vrij laat in de procedure hebben wij middels een motie besloten om een onafhankelijke bezwaarprocedure in te stellen onder leiding van mevrouw Asscher-Vonk. De toegang tot de bezwaarprocedure mag en kan niet afhankelijk zijn van de vraag op welke plek in de stapel je herzieningsverzoek heeft gelegen, noch van de vraag of je inmiddels bezwaar of beroep hebt aangetekend bij de rechter dan wel bij de Centrale Raad van Beroep. Dat wil ik hier nogmaals gezegd hebben. Mede om die redenen en met die conclusie heb ik de moties van de heer Ulenbelt ondersteund. Ik dien geen eigen moties in.

Minister **Kamp**:

Mevrouw de voorzitter. Wij spreken over de starterskwestie; mensen die vanuit de WW zelfstandig worden. Zoals mevrouw Vermeij zei, hebben wij daar vandaag het elfde debat over. Wij kunnen vaststellen dat het vanaf 1 maart niet meer mogelijk is om nieuwe herzieningsverzoeken bij de heer Vreeman in te dienen. De periode waarin dit mogelijk was, is beëindigd. Alle 1900 verzoeken die zijn ingediend, zijn op enkele na afgehandeld. Volgens mij zijn nog negen verzoeken in behandeling, maar alle andere verzoeken zijn afgehandeld. Wij zijn van plan om voor 1 mei met een eindrapportage over deze kwestie te komen. Wij zijn bovendien van plan om aan het einde van de periode waarin de commissie van mevrouw-Asscher-Vonk haar werk heeft gedaan, de Kamer te informeren over hetgeen zich daarbij heeft afgespeeld en wat de resultaten daarvan zijn.

In de motie-Ulenbelt/Vermeij op stuk nr. 72 wordt gevraagd om een tussenrapportage voor 1 juni. Voor 1 juni is het werk van de commissie van mevrouw Asscher-Vonk echter nog niet klaar. Ik heb al gezegd dat zij pas tegen het einde van het jaar klaar zal zijn. Wij zullen voor 1 mei een brief sturen waarin wij terugkijken op de gehele kwestie. Daarnaast sturen wij nog een brief aan het einde van de werkzaamheden van de commissie-Asscher-Vonk. Daarmee heeft de Kamer nog twee keer de gelegenheid om op deze kwestie terug te komen. Ik kan mij voorstellen dat dit voldoende is. Om die reden ontraad ik de motie van de heer Ulenbelt en mevrouw Vermeij op stuk nr. 72.

Deze kwestie speelt al lang. Alle mensen die mogelijk belang hadden bij een herzieningsverzoek, zijn enkele keren schriftelijk benaderd. Vervolgens zijn die herzieningsverzoeken allemaal behandeld door de heer Vreeman. De heer Ulenbelt zei dat er eerst een commissie-Vreeman was en dat daarna een commissie-Asscher-Vonk kwam, maar dat klopt niet. De heer Vreeman doet zijn werk namelijk als onafhankelijk deskundige. De commissie-Asscher-Vonk is later ingesteld om de behandeling van de bezwaarschriften te ondersteunen. Wij hebben daarmee gehoor gegeven aan hetgeen de Kamer in een motie heeft vastgelegd.

De heer Vreeman heeft alle verzoeken behandeld en hij is in ongeveer de helft van de gevallen tot de conclusie gekomen dat degene die een verzoek tot herziening indiende, naar zijn opvatting gelijk had, dan wel dat daar in meer of mindere mate twijfel over bestond. In alle gevallen dat er twijfel bestond, heeft de heer Vreeman het

voordeel aan de betrokkene gegeven en heeft hij het bezwaar toegekend.

Ik heb al gezegd dat iedereen die het niet met de uitslag van de heer Vreeman eens was, weer de mogelijkheid had om in bezwaar te gaan, om in beroep te gaan en om zelfs nog in hoger beroep te gaan. Voor die bezwaarschriften hebben wij de normale procedure van de Algemene wet bestuursrecht te volgen: je moet een bezwaar binnen zes weken hebben ingediend. Als mensen te laat zijn omdat zij hebben afgezien van het indienen van een bezwaar – dat is heel goed mogelijk – maar als zij zich desondanks tot de commissie-Asscher-Vonk richten, heeft mevrouw Asscher-Vonk gezegd dat zij de desbetreffende zaken toch zal bekijken. Mevrouw Asscher-Vonk kan net als de heer Vreeman tot de conclusie komen dat de betrokkene geen gelijk heeft. Als de betrokkene zich daar niet bij neerlegt en naar de rechter gaat, is de rechter op grond van de wet eraan gehouden om een bezwaarschrift dat niet binnen zes weken is binnengekomen, niet-ontvankelijk te verklaren. Het is reëel om er rekening mee te houden dat de rechter in zo'n geval niet tot een uitspraak komt.

Er is een probleem ontstaan en het UWV heeft gezegd de zaak opnieuw te zullen bekijken. Wij hebben besloten om er een onafhankelijke deskundige bij te halen. Die onafhankelijke deskundige heeft in alle twijfelgevallen het voordeel aan de betrokkenen, de verzoekers, gegeven. In de helft van de gevallen is het verzoek toegekend. Er is een aparte commissie in het leven geroepen voor mensen die het daar niet mee eens waren en in bezwaar zijn gaan. Al met al hebben wij deze kwestie volgens mij op een uiterst zorgvuldige manier, zo niet op een extreem zorgvuldige manier, afgehandeld. Volgens mij is ook materieel op alle mogelijke manieren recht gedaan aan de belangen van betrokkenen.

In de motie-Ulenbelt/Vermeij op stuk nr. 70 wordt verzoekt om het mogelijk te maken dat iedereen alsnog bij de commissie-Asscher-Vonk in bezwaar kan gaan. Ik heb al gezegd hoe het zit. Ik kan de Algemene wet bestuursrecht, zoals die door de wetgever is vastgesteld, niet veranderen. Als iemand te laat met een bezwaar komt, mag mevrouw Asscher zelf bepalen of zij daaraan toch aandacht wil geven. Zij heeft al gezegd dat ze dat van plan is. Iedereen die dit wil, heeft dus de gelegenheid. Wie tijdig met bezwaren komt, heeft in formele zin de procedure nog als mogelijkheid en krijgt een formele uitspraak van de commissie-Asscher-Vonk. Mocht iemand te laat zijn, dan krijgt hij ook een uitspraak. Als die positief is, mag iemand erop rekenen dat het UWV vervolgens het advies van de commissie-Asscher-Vonk overneemt en dat hij zijn zin heeft. Mocht het advies negatief zijn en mocht de commissie-Asscher-Vonk tot dezelfde conclusie komen als de heer Vreeman, dat de betrokkene geen gelijk heeft, dan is het einde oefening. Aangenomen mag namelijk worden dat als men toch nog naar de rechter gaat, de rechter zich op niet-ontvankelijkheid zal moeten beroepen.

Zoals wij het nu hebben georganiseerd, is het een materieel goede procedure. Er wordt bovendien ook recht gedaan aan de Algemene wet bestuursrecht. Ik heb niet de vrijheid om van de Algemene wet bestuursrecht af te wijken. Ik moet daarom ook de motie op stuk nr. 70 ontraan.

De heer **Ulenbelt** (SP):

Wat een oplossing had moeten zijn, wordt een fuik.

Als iemand een positief oordeel krijgt van de commissie-Asscher-Vonk en daarmee vervolgens naar de rechter

Kamp

gaat, komt hij in de kluwen van het bestuursrecht terecht. Hij wordt namelijk niet-ontvankelijk verklaard. Dat betekent dat mensen die van de commissie-Asscher-Vonk gelijk krijgen maar voor wie de termijnen zijn verlopen, materieel gelijk krijgen, maar materieel dat recht niet kunnen halen. Dat was toch niet de bedoeling van de Kamer toen zij indertijd dit probleem wilde oplossen. Dan werkt de minister toch niet soepeltjes mee om dit op te lossen?

Minister Kamp:

Dat is een misverstand. Als de commissie-Asscher-Vonk een zaak in behandeling neemt en daarover een voor betrokkene positieve uitspraak doet, evengoed als zij een uitspraak doet die negatief is voor de betrokkenen, ligt het in de rede dat het UWV het advies overneemt. Men heeft zijn zin gekregen van de commissie-Asscher-Vonk en zal vervolgens ook zijn zin krijgen van het UWV, tenzij er zwaarwegende redenen zijn. De leiding van het UWV, de raad van bestuur, zal dan ook moeten aangeven wat die zwaarwegende redenen in een individueel geval zijn. De normale gang van zaken is dat iemand tijdig een bezwaarschrift indient en naar de commissie-Asscher-Vonk gaat en dat het advies van de commissie door het UWV wordt gevolgd. Als iemand te laat is bij de commissie-Asscher-Vonk, die het toch in behandeling neemt en met een uitspraak komt, zal het UWV ook die uitspraak overnemen. Als men zich in het laatste geval, dat men te laat is en opnieuw een afwijzing krijgt van de commissie-Asscher-Vonk, daar niet bij wil neerleggen en naar de rechter wil gaan, zal de rechter zich op niet-ontvankelijkheid moeten beroepen. Het is dus anders dan u denkt. Wie zijn zin krijgt van de commissie-Asscher-Vonk, zal ook zijn zin krijgen met de beperking die ik zojuist heb aangegeven, van zwaarwichtige redenen bij het UWV.

De heer Ulenbelt (SP):

Het begint echter met de toegang tot de commissie-Asscher. Dat is geen onafhankelijke commissie. Het is een commissie van het UWV. Als de termijnen om bezwaar in te dienen zijn verlopen, kom je niet eens bij de commissie-Asscher terecht.

Met de motie wordt beoogd dat mensen wel bij de commissie-Asscher terecht komen en dat de minister de mensen daar ook actief op wijst. Anders wordt het Kafka in het kwadraat, want dan komen de mensen er helemaal niet meer uit.

Minister Kamp:

Het wordt helemaal geen Kafka in het kwadraat. Alle grenzen worden opgezocht om de mensen zo veel mogelijk materieel tegemoet te komen. Daarmee zijn we hier bezig. Dat is de intentie van de Kamer en dat is ook de uitkomst van de debatten die wij hier hebben gevoerd. Wie tijdig, binnen zes weken, met een bezwaar komt, ziet dat bezwaar afgehandeld door het UWV, nadat het UWV daarover een advies heeft gekregen van de commissie-Asscher-Vonk. Als iemand niet tijdig met een bezwaarschrift bij de commissie-Asscher-Vonk komt, wordt het toch in behandeling genomen. Als iemand dan van de commissie gelijk krijgt, krijgt hij ook van het UWV gelijk. Wij respecteren alle formele regels, maar daar bovenop doen wij nog iets extra. Het ligt in ons gezamenlijke streven om in deze kwestie, die wij allen vervelend vinden, zo veel mogelijk recht doen aan alle betrokkenen. Dat hebben wij in de eerste plaats gedaan door de heer Vreeman te vragen om in gevallen van twijfel steeds het voordeel

van de twijfel aan betrokkene te geven. Dat hebben wij vervolgens gedaan op instigatie van de Kamer door te zeggen dat wanneer een bezwaar wordt ingediend, dit niet op de gebruikelijke wijze binnen het UWV moet worden afgehandeld, maar dat er een externe commissie wordt tussengezet. Dat hebben wij zo voor elkaar gekregen. Bovendien gaat die commissie niet alleen de formele bezwaarschriften in behandeling nemen, maar ook de bezwaarschriften die te laat zijn binnengekomen. Ik denk dat wij daarmee echt het optimale hebben gedaan.

De heer Ulenbelt (SP):

Als het is zoals de minister zegt, zou hij de motie moeten beschouwen als een ondersteuning van het beleid. Ik zou aan de minister willen vragen om voor alle mensen die juridisch hulp verlenen op dit gebied in een brief aan de Kamer heel helder uiteen te zetten wat nu de procedure is. Daar is veel misverstand over. Zou de minister dat willen doen?

Minister Kamp:

Nee. Ik ben door de Kamer hierheen geroepen. Ik sta hier in het parlement. Ik discussieer hier rechtstreeks met de volksvertegenwoordigers. Ik zeg hoe het in elkaar zit en het is niet zo dat ik eerst hier zeg hoe het in elkaar zit en vervolgens nog eens schrijf hoe het in elkaar zit. Dat is dubbelop. Dat zou niet goed zijn. U kunt uw tijd beter gebruiken, ik kan mijn tijd beter gebruiken. Ik heb het helder gezegd. Als u van mening bent dat hetgeen in uw motie staat hetzelfde is als wat de minister wil, dan vind ik dat prima; daar ben ik dan blij mee.

De heer Ulenbelt (SP):

Ik hoop dat de minister voortaan opmerkingen achterwege laat over waaraan ik mijn tijd besteed.

Minister Kamp:

Och, er worden vele opmerkingen naar beide kanten gemaakt. Als de heer Ulenbelt, nadat ik een vraag van hem op een heldere wijze heb beantwoord, waarbij ik ook heb aangegeven hoe er in verschillende gevallen met bezwaren wordt omgegaan, zodat er zowel formeel als materiaal recht aan wordt gedaan, aan mij vraagt om dat nog eens op papier te zetten, dan mag ik van mijn kant rustig terugzeggen dat ik denk dat zowel zijn tijd als mijn tijd optimaler gebruikt kan worden door dingen niet dubbelop te gaan doen.

Dan kom ik op de tweede motie van de heer Ulenbelt. Daarin wordt gevraagd om mensen te informeren over het bestaan van de commissie-Asscher en om uitleg te geven over de te volgen bezwaarprocedure. Ik denk dat dit toch op een misverstand berust. De bezwaarprocedure is glashelder. Dat is de procedure die in de Algemene wet bestuursrecht is opgenomen. Als er een beschikking komt van een overheidsinstantie heeft men de gelegenheid om eerst in bezwaar te gaan bij die overheidsinstantie zelf en kan men daarna in beroep gaan. Dat in bezwaar gaan bij de overheidsinstantie zelf, in dit geval bij het UWV, gebeurt dus ook. Wat wij nu geregeld hebben, is dat de UWV-leiding zich niet laat adviseren door eigen juristen maar dat er externe juristen voor zijn aangetrokken. Mensen moeten dus gewoon met hun bezwaar naar het UWV gaan. Het UWV geeft dat bezwaar dan door aan de commissie-Asscher, ook als dat te laat is binnengekomen. Al die bezwaren komen bij de commissie-Asscher terecht. Vervolgens worden die afgehandeld op de wijze

Kamp

die we net besproken hebben. Hier behoeft echt niemand meer over geïnformeerd te worden. Iedereen is al vaak genoeg geïnformeerd. Wie een bezwaar heeft, is daarmee naar voren gekomen. Wie er niet mee naar voren is gekomen en daar te laat mee komt, heeft van de commissie-Asscher te horen gekregen dat het alsnog in behandeling zal worden genomen. Ik denk dat de zaak daarmee duidelijk is. Vandaar dat ook deze motie overbodig is en ik het aannemen ervan ontraad.

De motie van de heer Ulenbelt die vraagt om een tussenrapportage over de commissie-Asscher, heb ik al ont-raden, omdat wij aan het eind van de werkzaamheden van die commissie met een rapportage daarover komen.

De eerste motie van de heer Van den Besselaar gaat over de bestaande startersregeling in de WW. Er zijn twee startersregelingen. De ene is de standaardregeling in de WW en de andere is de regeling waarbij je 26 weken lang WW doorbetaald krijgt en in de tussentijd de gelegenheid krijgt om een eigen bedrijf op te zetten. De heer Van den Besselaar stelt nu voor om in genoemde standaardregeling in de WW een verandering aan te brengen. Als je in de WW zit en een eigen bedrijf begint, bestaat er de mogelijkheid om bijvoorbeeld voor 12 uur per week met je eigen bedrijf bezig te zijn; dat betekent dat je voor de resterende uren WW krijgt, waarbij je voor genoemde 12 uur geen werkloze meer bent, maar ondernemer. Als mensen daarmee doorgaan en het blijkt helemaal te mislukken met dat starten als ondernemer, kunnen ze weer voor 100% terugvallen op de WW. Maar als mensen zijn begonnen met een eigen bedrijf en na enige tijd bedenken dat zij dat niet meer 12 uur, maar 6 uur per week willen doen, dan bestaat niet de mogelijkheid om voor die 6 uur verschil de WW-rechten te herroepen.

Ik denk dat dit op zichzelf een verstandige regeling is, omdat de WW een werknemersverzekering is. De WW is niet bedoeld om ondernemersrisico's af te dekken. Als iemand er eenmaal voor heeft gekozen om ondernemer te worden en op die weg doorgaat, ligt het risico voor dat deel waarvoor hij heeft gekozen, ook bij hem, behalve als dat helemaal mislukt. Dan is het niet zo dat het zelfstandige risico van minder uren vervolgens met een werknemersverzekering zou moeten worden afgedekt.

Om die reden vind ik het niet verstandig om dat te doen. In de formulering van de motie van de heer Van den Besselaar wordt verzocht om te onderzoeken welke knelpunten zich voordoen en hoe deze opgelost kunnen worden. Ik ben bereid om in de brief die ik voor het tweede kwartaal heb toegezegd, in te gaan op een onderzoek naar de startersregelingen in de WW, zowel deze in de WW zelf als de 26 wekenregeling die ik net heb genoemd. We gaan deze opnieuw bekijken en we komen met een voorstel tot verbetering dat ik heb aangeduid als de forfaitaire regeling. Ik ben bereid om in die brief ook aandacht aan dit punt te besteden. Als dat is wat de heer Van den Besselaar wenst, kan ik die motie uitvoeren.

De heer Van den Besselaar (PVV):

Er zijn zeer diverse situaties waarin mensen starten in het kader van de urenverrekening, zoals dat iemand een opdracht kan krijgen waarmee veel indirecte uren gemoeid zijn. Zoals bekend, worden zowel de indirecte als de directe uren meegerekend in het kader van die verrekening. Afhankelijk van het beroep dat men uitoefent – maar zoals ik al zei zitten er vogels van diverse pluimage in de regeling – kan het zijn dat de opdrachtenstroom een week later minder is en na een aantal weken weer oploopt. Dat

fluctueert bij deze categorie starters. Het zijn niet de starters die bestendig een goede hoeveelheid uren binnenhalen. Mijn vraag is om goed te kijken naar die schommel-aars, zoals ik ze aanduid, en om de knelpunten voor hen op te lossen.

Minister Kamp:

Ik ben bereid om daar goed naar te kijken, maar ik heb aangegeven dat ik met twee problemen zit bij het oplossen van de knelpunten. Het ene probleem is dat je niet een werknemersverzekering moet gebruiken om ondernemersrisico's af te dekken. Dat zou niet goed zijn, want dan haal je zaken door elkaar. Het tweede probleem is dat deze wijziging van de WW ook geld gaat kosten. Ik weet niet hoeveel dat gaat kosten, maar het is in ieder geval niet zo dat ik geld over heb in de sociale zekerheid. Integendeel. Om die reden kan ik niet bij voorbaat een toezegging doen, maar ik ben bereid om aandacht te besteden aan dit onderwerp, zoals u vraagt, in het kader van de eerder aangekondigde brief, waarin ik met een hoofdlij-nenschets kom voor een forfaitaire startersregeling in de WW. Dat zou kunnen.

Dat is ook het onderwerp van de tweede motie die u aan de Kamer voorlegt. U zegt dat u niets voelt voor de forfaitaire startersregeling. Ik kan mij dat voorstellen, maar wij hebben de startersregelingen in de WW goed laten onderzoeken en daaruit is naar voren gekomen dat deze regelingen onvoldoende aantrekkelijk en effectief zijn. De forfaitaire regeling zou een mogelijke verbetering zijn. Ik heb aan de Kamer toegezegd dat ik die regeling in hoofdlijnen zal uitwerken.

Ik kom niet direct met een wetsvoorstel, maar eerst met een brief met een uitwerking, met daarbij de argumen-ten en mogelijke alternatieven. U kunt het dan beoorde-len. Bij die gelegenheid kunt u de conclusie trekken dat u het niet wenst. Als een meerderheid van de Kamer die conclusie steunt, zal het niet doorgaan. U zou de Kamer die uitspraak ook nu al kunnen ontlocken, maar dat lijkt mij niet goed, want we hebben het dan niet goed voorbereid. Het lijkt mij verstandig om de minister de zaak te laten bekijken, op grond van het onderzoek dat we hebben laten doen, en een beredeneerd voorstel aan de Kamer te laten voorleggen. Het lijkt mij beter om een uitspraak te doen op grond van de stukken waarover u dan beschikt en niet nu, voordat u over die stukken beschikt. Om die reden ontraad ik deze motie.

De heer Van den Besselaar (PVV):

Uit het werkveld heb ik begrepen dat mensen goed met de huidige regeling overweg kunnen en dat de weinige knelpunten die er waren, zich vooral voordeden voor 1 juli. De heer Ulenbelt sprak daar zo-even over. Ze doen zich nauwelijks voor in de nieuwe regeling sinds 1 juli 2006, dus wat ons betreft komt er geen andere regeling.

Minister Kamp:

Als dat het oordeel van de Kamer zou zijn, zou die lijn vervolgens in de wet zijn beslag krijgen of houden. Het lijkt me alleen beter als de Kamer die conclusie trekt nadat ze over alle informatie heeft beschikt. Vandaar dat ik voorstel om die conclusie nog wat op te schorten.

De heer Van Hijum (CDA):

Voorzitter. Over de tweede motie ben ik aan het adres van de heer Van den Besselaar al duidelijk geweest. Er komt geen verdere termijn, dus ik heb een vraag aan hem over

Kamp

zijn eerste motie en de constatering van de minister dat daarmee beslag wordt gelegd op de WW-middelen. Welke conclusie verbindt de heer Van den Besselaar daaraan?

De heer **Van den Besselaar** (PVV):

Naar mijn vermoeden zijn met die eerste motie geen middelen gemoeid, omdat mensen in veel situaties opdrachten die veel geld genereren, naar achteren schuiven. Dat betekent dat zij eigenlijk langer gebruikmaken van een WW-uitkering dan noodzakelijk is. Dat heb ik ook in die motie aangegeven.

Minister **Kamp**:

Die conclusie van de heer Van den Besselaar kan ik niet onderschrijven. De regeling houdt nu in dat voor mensen die ervoor kiezen om voor 12 uur zelfstandige te worden of voor 20 uur, het aantal uren is gefixeerd. Als de mogelijkheid wordt geopend om terug te vallen naar 6 in plaats van 12 uur, of naar 10 in plaats van 20 uur, is dat per definitie een versoepeling en zo iets kost altijd geld. Als van die gecreëerde mogelijkheid gebruik wordt gemaakt, kost dat geld; zo ligt dat gewoon.

Om af te ronden nog het volgende. We begonnen er al mee: dit is het elfde debat over deze zaak. Ik heb gezegd dat wij allen de overtuiging hebben dat wij dit op een nette manier moeten afwickelen. Naar mijn overtuiging gebeurt dat op dit moment, zowel in formele als in materiële zin. Als de moties die ik heb ontraden, zouden worden aangenomen, zou dat een correcte afwikkeling van de zaak niet bevorderen. Vandaar mijn adviezen aan de Kamer.

De beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**:

Wij zijn gekomen aan het eind van dit VAO. Over de ingediende moties zal volgende week worden gestemd.

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.